

Ordförande har ordet

Det är dags för mig att summera året 2023 i årets sista Kråkrör. Det tår ordentligt utanför mitt fönster och antar det gäller för oss som bor i södra halvan av Sverige. Jag behövde inte broddar på mig under kvällspromenaden, men vi får se - kanske kommer snön tillbaka lagom till jul.

Det är mycket som händer i vår omvärld, globalt, på EU-nivå, och i Sverige av olika karaktär, där också de skogliga frågorna kommer allt högre upp på agendan och på många olika plan fortsatt är viktiga för samhället.

Vår förening fortsätter växa, och har nu ca 770 medlemmar. Året har varit innehållsrikt med många olika aktiviteter som har anordnats av stammarna och [den årliga resan som gick till Jämtland och Västernorrland](#). De olika stammarna har avslutat året med härliga julaktiviteter och julbord.

Vi har fortsatt vårt samarbete med andra nätverk i Sverige och i Norden. En hel del arbete har också lagts på medverkan i konsultationer och med remisser från exempelvis Skogsstyrelsen och skogssektorns Jämställdhetsråd.

Vårens fokus var ett mycket fint anordnat 25 års jubileum i samband med årsmötet, där vi också antog en budskapsplattform, ett hjälpmedel för oss att beskriva Spillkråkan i kontakt med media, skogssektorn och allmänheten.

Under hösten så har vi genomfört piloten av utbildningen i hållbart skogsbruk och haft strategidagar med styrelsen och stamansvariga för att gemensamt utveckla verksamheten och vårt föreningsarbete. Vi har återigen sökt bidrag från Jämställdhetsmyndigheten och fått det beviljat för nästa år. Hemsidan har uppdaterats och förbättrats.

Planeringen inför 2024 pågår, förutom ett litet juluppehåll så kommer vi i januari att börja med att anordna en digital träff för att berätta mer om styrelsens pågående arbete. Hoppas vi ses då!

Jag ser fram emot ett nytt innehållsrikt år 2024 och vill tacka för alla samtal, samarbeten och ett stort engagemang under

året och önska alla en riktigt God Jul och Gott Nytt År!

Vi ses i skogen eller digitalt!

Trevlig läsning önskar Viktoria!

Enklare att betala fakturor och Spillkråkan får nytt Bankgironummer

Vid årsskiftet byter Spillkråkan Bankgiro och medlemmar får möjlighet att betala fakturor med Swish.

Den 1 januari upphör det gamla bankgironumret att gälla och ersätts med BG 157 - 1868. Spillkråkan använder, som ni säkert känner till, Svenska Lag som föreningsadministratör och de har en betalningslösning genom Ping Payments. Det innebär att Ping Payments/Svenskalag.se kommer att stå som betalningsmottagare när ni betalar fakturor från Spillkråkan.

När du får en faktura kan du välja att betala den direkt via Swish (om du öppnar fakturan direkt i datorn eller mobilen) eller med bankgiro.

Om du betalar med bankgiro, var uppmärksam så att du inte väljer det gamla BG numret som troligtvis dyker upp som förslag när du är inloggad i din bank, utan skriv in det nya BG.

Om du betalar via Swish går betalningen direkt. Jämfört med betalning via BG som tar en bankdag innan betalning registreras. Vi tror att många kommer att välja att betala genom Swish då det är enkelt och smidigt att använda.

**Juliga hälsningar från kassör och medlemsansvarig
Mona & Helena**

Nordiske Skogskvinnors konferens i april 2024

Nu ses vi igen alla nordiska kvinnor som äger skog.

Konur í skógi på Island ansvarar för nästa års' skogskonferens för nätverket Nordiske Skogskvinner. Ragnhildur Freysteinsdottir har skickat runt ett preliminärt förslag till konferensinnehåll. Temat är "Skog och kvinnor" i ett brett perspektiv och konferensen kommer att hållas i april 2024. Den blir digital eftersom kostnaderna är för stora för en fysisk träff på Island. Synd tycker vi alla men Ragnhildur och hennes team lovar att avsluta dagen med några videos som visar exempel på isländska skogar.

Vi kommer på så sätt att få god information om resultatet av deras beskogningsprogram, dvs bestånd, trädslag, klimat, biologisk mångfald mm. Det kommer också att bli intressant att höra vad de långsiktigt satsar på i förädlingsledet.

På förmiddagen lyssnar vi på föreläsare från Island, Norge, Sverige och Finland och på eftermiddagen funderar Ragnhildurs team på om man skall ha mini-föreläsningar på 10-15 min eller workshops för diskussion.

Utgångspunkten för konferensen är att språket skall vara nordiskt. En fundering som Island har att de kan hitta fler potentiella bra föreläsare om det är ok att också ha något eller några engelskspråkiga inslag.

Mer information kommer efter nästa möte med NSK i januari på facebook och i Kråkröret.

Ingrid Stjernquist

Spillkråkans strategimöte 2023

I slutet av oktober träffades styrelsen och stamansvariga i Stockholm. Vi diskuterade flera frågor kring aktiviteter i våra stammar. Vad fungerar bra och vad skulle kunna förbättras?

Genom grupparbeten spånade vi på åtgärder, lösningar och aktiviteter. Det var intressant och vi kunde alla dela med oss av olika tips om hur vi kan lägga upp våra träffar. Dock kan konstateras att de flesta var överens om att vi gärna vill ha med fler medlemmar på anordnade aktiviteter. Vilken typ av aktiviteter önskar ni som medlemmar?

Hör av er till Spillkråkan, till era stamansvariga eller till styrelsen. Vi vill gärna ta del av era synpunkter och idéer.

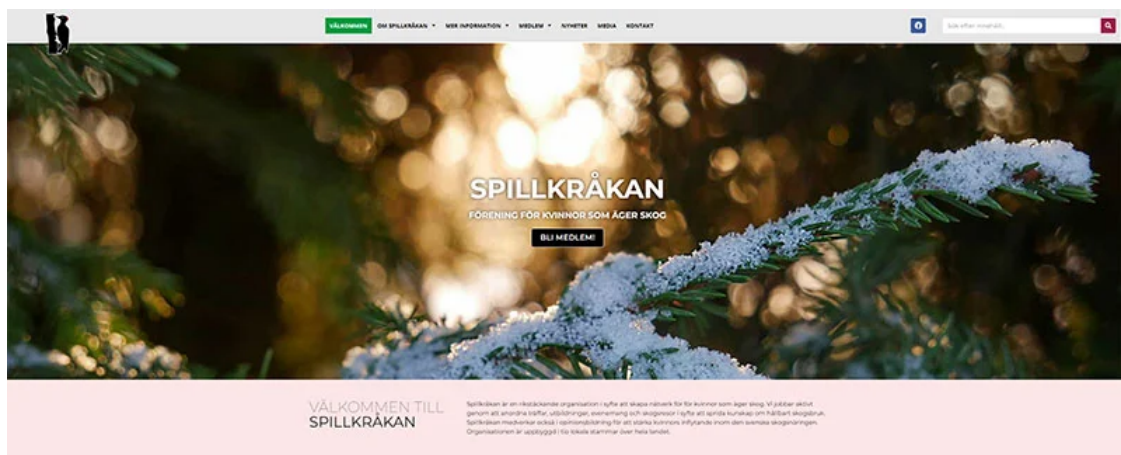
Under träffen fick vi också information om vad som pågår i olika arbetsgrupper. Bland annat berättades det om nationella skogsprogrammet som ska redovisas i februari nästa år, om hållbart föreningsliv och pilotutbildningen Hållbart Skogsbruk som nyss avslutats. Ingrid Stjernqvist informerade om den nystartade Skogsnäringsgruppen samt om de samarbeten som Spillkråkan har med andra svenska nätverk.

Vi tittade också framåt och funderade kring verksamheter för 2024. Viktigt är att få fler engagerade medlemmar och att vi använder och sprider budskapsplattformen. Vi diskuterade också kring en ny utbildningsplan.

Det var mycket trevligt att få träffa både styrelsen och Spillkråkor från andra stammar. Det var givande diskussioner i våra grupparbeten och dagarna präglades av både allvar och humor. Det är alltid lärorikt att få träffa andra kvinnor som äger skog och det var ett bra program som vår styrelse ordnat för oss.

Gunbritt

Håll dig uppdaterad med hjälp av Spillkråkans hemsida

När styrelsen och stamansvariga samlades för strategidagarna i slutet av oktober framkom önskemål om att förtydliga vissa avsnitt på hemsidan och dessutom spegla viss information från medlemsgruppen på Facebook.

Många gånger används medlemsgruppen för Facebook för att snabbt sprida information och tips, men det är ju långt ifrån alla som man når via Facebookgruppen. Av Spillkråkans ca 770 medlemmar är det endast ca 300 st som är med i Facebookgruppen för medlemmar.

Observanta Spillkråkor har förmodligen redan märkt att fliken för Välkommen har fått en modernare layout och mer inbjudande bilder till de olika aktiviteterna.

Under fliken [Medlem](#) hittas information som rör medlemsfrågor.

Under den nya fliken [Nyheter](#) speglas viss information och tips från medlemsgruppen på Facebook. Så nu har alla Spillkråkans medlemmar möjlighet att hänga med och ta del av bra tips som medlemmarna vill dela med sig av.

Vill du ha koll på vad som händer inom Spillkråkan ska du därför ta för vana att ofta gå in på Spillkråkans [hemsida](#) och åtminstone kolla följande delar:

- Under Välkommen hittar du alla aktiviteter, seminarier och utbildningar som erbjuds på olika platser i landet. Under Gemensamt presenteras främst digitala aktiviteter som alla kan ta del av.
- Under Nyheter kan du hitta tips från medlemmar på t ex andra öppna seminarier och utbildningar samt inspiration från genomförda träffar.
- Under Medlem kan man registrera sig som ny medlem och befintliga medlemmar loggar in på "Mina sidor" den vägen. Under "Mina sidor" hittas bl. a. presentationer från genomföra digitala seminarier.

Hälsningar från Anna-Karin i styrelsen, med ansvar för Spillkråkans medlemssida på Facebook och hemsida.

Wanda Bellander – Presentation av stamansvarig i stammen Gävleborg

Var är du geografiskt bosatt?

Jag bor i byn Hanåsen strax söder om Gävle.

Vilken skogsupplevelse det senaste året vill du dela med oss?

Det har varit ett fantastiskt svampår. Jag tror aldrig att jag har upplevt något liknande tidigare. På nästan varje svamputflykt i skogen blev min korg fylld med råge. Ren lycka!

Varför har du valt att engagera dig aktivt i Spillkråkan?

Det är alltid inspirerande, lärorikt och roligt att träffa andra skogsägare. Spillkråkan har tidigare saknat en lokal stam i Gävleborg. Tillsammans med Karin Linander har jag därför i år startat upp en sådan i Gävleborg. Vår förhoppning är att kunna erbjuda tillfällerna för utbildning och spännande erfarenhetsutbyten.

För snart femton år sedan köpte jag och min man en liten gård. Det var en gammal dröm som då gick i uppfyllelse. Undan för undan har vi kunnat öka vårt bestånd genom att köpa mer skog runt byn där vi bor. Eftersom vi inte har någon skoglig bakgrund har det varit nödvändigt att aktivt delta i skogskurser och utbildningsdagar. Det har verkligen varit berikande.

Till stor del är vi självverksamma och försöker ta tillvara skogens och markens möjligheter på olika sätt. Allt från leverans av timmer och massaved till vedförsäljning. Gården har en bigård, ett växthus och en mindre åker. Odling är ett stort intresse, så det tar mycket av min tid under odlingssäsongen.

Idag är jag pensionär och har lämnat yrkeslivet som lärare. Jag kan därför lägga ner mer tid på gården och på ett helt annat sätt följa årets skiftningar i skogen.

Wanda Bellander

Karin Linander – Presentation av stamansvarig i stammen Gävleborg

Var är du geografiskt bosatt?

Jag bor med min man i Stockholm, men vi tillbringar majoriteten av vår tid på skogsfastigheten i Hedesunda, Gävleborg.

Vilken skogsupplevelse det senaste året vill du dela med oss?

Vi har varit förskonade från granbarkborren, bl a tack vare att vi har mest tall på våra marker. I år upptäckte vi dock för första gången att vi hade blivit drabbade, så tråkigt. När det gäller mer positiva upplevelser i skogen är förstås svampplockning men även att spana efter spår och jag blir därmed väldigt glad när man får se älg, rådjur, räv osv.

Varför har du valt att engagera dig aktivt i Spillkråkan?

Nu när arbetslivet inte fyller ens tid hela dagarna har jag möjlighet att vara i Hedesunda mer än tidigare. Jag tycker därmed att det vore kul att träffa och lära känna engagerade skogskvinnor i Gävleborg.

Wanda Bellander och jag har ju som sagt startat en ny stam inom Spillkråkan för Gävleborg. Jag har sedan tidigare varit engagerad i styrelsen för Spillkråkan, och efter några års uppehåll från engagemanget så tyckte jag att det var dags igen.

Under hela mitt yrkesliv har jag arbetat med olika typer av fastigheter, dock aldrig med skogsfastigheter. För drygt 10 år sedan gjorde mina svärföräldrar en generationsväxling av deras skogsfastighet, vilket ledde till att min man och jag tog över. Skogen är belägen i Hedesunda vilket ligger strax norr om Dalälven men söder om Gävle. I samband med denna generationsväxling gick jag med i Spillkråkan för att jag ville lära mig mer om skog och dess skötsel. Utöver det så har jag även läst Hållbart familjeskogsbruk på Linnéuniversitetet.

Jag vistas en hel del i skogen tillsammans med vår jaktlabrador, vi håller bland annat på med viltspår. Utöver det

så jagar vi, så skogen är även viktig ur den aspekten. Förutom min man och jag så vistas även våra vuxna barn gärna i skogen och snart även vårt första barnbarn. Skogen är en fantastisk plats att kunna vistas i och om man dessutom äger den så ger det en extra dimension.

Karin Linander

Från Stockholm till Friheten!

Sedan i juli 2022 bor jag på heltid i Backe, på Åsen, som min fastighet heter så nu är jag Kerstin på Åsen.

Backe ligger i Jämtlands län, Strömsunds kommun och Ångermanlands län. I huset som jag bor i växte min pappa Lars och hans bror Zachris (födda 1926 respektive 1931) upp tillsammans med sina föräldrar, Frida och "Manne". Huset är litet, c:a 50 kvm på entréplanet med vardagsrum, kök och badrum och en trappa upp finns ett allrum, sovrum, förråd och ett blivande toalettutrymme (så snart jag har placerat all bråte som finns där just nu).

Det fanns inget indraget vatten i huset men det fanns en borrhälsbrunn där man kunde pumpa upp vatten och i köket stod en stor koppartunna med vatten och skopa. El fanns indraget men maten lagades på vedspisen och huset värmdes med vedspis och kamin. Toaletten – dasset fanns i anslutning till lagården och sen hade man förstås "pisshinken" i ett förråd i huset. Så här levde farmor och farfar ända in på 1970-talet. I yngre dagar hade de ett par kor, ibland någon get och så odlade de. Farmor hade verkligen gröna fingrar. Här fanns massor av blommor, ett stort jordgubbsland och så odlade de grönsaker och sålde. De hade även äppelträd men det finns inga spår av dem idag.

År 1971 flyttade farmor och farfar till en pensionärsbostad inne i byn och bara ett halvår efter det dog farfar. Huset på Åsen stod tomt, det började regna in, något fönster gick sönder, fåglar och fladdermöss flyttade in och huset förföll mer och mer.

Min farbror Zachris som bodde i Östersund åkte regelbundet hit och skötte om tomten så gott det gick. Han hade också en plan att renovera huset men han bodde med sin familj på en lite större gård utanför Östersund och båda mina kusiner hade andra hus som de tillbringade mycket tid i så 1999 fick jag frågan om jag ville ta över huset. Och det ville jag! Alla tyckte att jag var galen, utom min sambo som alltid uppmuntrade mig att göra det jag ville. Jag hade med några års mellanrum varit på Åsen på dagsutflykter och jag har alltid tyckt så mycket om den här platsen.

Jag bestämde mig för att renovera huset i långsamt tempo och köpte en begagnad husvagn som jag ställde på tomten så att

vi hade någonstans att bo. Vi jobbade mycket i eget företag i Stockholm och insåg att vi inte själva skulle ha någon tid att renovera så nu gällde det att hitta någon som kunde hjälpa oss.

Min farbror satte upp en lapp på anslagstavlan i byn där han efterlyste en snickare eller timmerman till ett renoveringsjobb. En man svarade och min farbror träffade honom i huset. Nej det här är alldeles för mycket för mig sa han men jag vet en som skulle klara det, Torbjörn Torgrimsson från Junsele.

Vi kontaktade honom och han tog sig an jobbet. En helt fantastisk snickare! Vid den här tiden hade jag redan bestämt mig för att jag skulle flytta hit den dagen jag gick i pension. Vi påbörjade renoveringen och det första vi behövde göra var att göra en ny grund. Jag trodde jag skulle svimma när jag fick höra att bara grunden skulle kosta 150.000 kr. Det är mycket pengar i dag men 1999 var det väldigt mycket mer pengar. Och för 150.000 kr kunde man få ett färdigt hus här. Men jag bestämde mig för att vi skulle "köra". Så det var bara att jobba och spara pengar och sen gjorde vi arbeten efterhand varje år allt eftersom pengarna trillade in. Det har verkligen blivit lyckat och både barn, barnbarn, kusiner och vänner kommer hit ofta och återkommande. Trots att huset är litet så kan jag härbärgera både ganska många övernattande och middagsgäster. Och förra året när jag fyllde 68 så tyckte jag det var dags att sluta jobba och flytta till Backe på heltid och jag trivs så himla bra. Jag har fått ett helt fantastiskt mottagande här och är engagerad både i PRO (vilket jag inte hade kunnat föreställa mig för två år sedan) och hembygdsgården.

Spillkråkorna kanske mest är intresserade av skogen. Jag har väldigt lite skog, tre hektar tillhör den här fastigheten och ytterligare fem hektar på grannfastigheten där min farmor en gång växte upp. Jag hade en förhoppning att kunna köpa lite mer skog men det har inte blivit så (förutom 12 hektar en bit härifrån).

Ja hur sköter jag skogen? Eller hur sköter jag inte skogen skulle man kanske kunna säga. Det ekonomiska incitamentet kommer väldigt långt ner på min prioriteringslista. Jag njuter av fåglarna, tystnaden, av alla vilda djuren. Jag har sett ett lodjur här och hade en ursöt mård som bodde i lagården men som vi tyvärr hittade död i skogen förra året. Här finns älg runt knuten och på vintern går det renar här i området. Mina hundar går ut och in som de vill och har aldrig koppel förutom när vi åker in till byn.

Jag försöker röja en del själv och klyver ved med en miljövänlig Smart-splitter och jag har en kompostkvarn för att mala grenar. Sen händer det ju att även jag avverkar några träd då och då. Jag införskaffade en jordfräs förra året och började odla så smått. Så jag får väl säga att jag njuter av pensionärlivet numera efter ett långt arbetsliv.

Vintriga hälsningar från Kerstin på Åsen

**God Jul och
Gott Nytt År
önskar
Gunbritt & Elisabeth**

SPILLKRÅKAN
förening för kvinnor som äger skog

Du får detta nyhetsbrev som medlem i Spillkråkan. Vill du inte ha
dessa kan du avregistrera dig nedan.

[Avsluta prenumerationen](#)

